

det Erhverv, de en Gang er slaaet ind paa, saa længe de lever. Her at komme og sige til vore private Bankierhuse: Inden 3 Aar er I færdige med jeres Forretning, i hvert Fald bliver den væsentlig indskrænket, det synes jeg ikke er fuldt forsvarligt.

Det næste Spørgsmaal, som Loven rejser, er, hvorvidt Bankvirksomhed skal være Genstand for Statskoncession eller ikke. Jeg mener, der her er meget at sige baade for og imod. Der kan anføres gode Grunde for, at der skal gives Koncession; men det bør dog være saaledes, at naar visse Betingelser er opfyldt, maa Tilladelsen gives. Hvis det derimod skal være saaledes, at selv om en Kreds af Forretningsfolk, Borgere i en Egn, synes, der er Trang til en Bank og ønsker den oprettet, kan det afslaaes, naar blot Ministeren ikke synes, der er Brug for en Bank paa det Sted, saa gaar man for vidt. Man vil ogsaa derved paadrage Staten et stort Ansvar, thi naar man giver Staten et helt frit Skøn, maa dette sikkert kunne opfattes som Garanti fra Statens Side ikke alene for, at de almindelige Betingelser for Bankens Oprettelse er til Stede, men ogsaa at det er undersøgt, hvorvidt der er Trang til en Bank paa dette Sted. Den startes altsaa med andre Ord med en Forsikring fra Regeringen om, at der baade er Brug for den, og at den ved sin Start er fuldt funderet. Hvis det saa meget hurtigt og i vidt Omfang gaar galt med den, vil vi staa overfor et Tilfælde, hvor det med Rette kan siges, at her maa Staten dog være ansvarlig. Men jeg mener, som sagt, at man maa tage sig vel i Agt for at gøre Staten ansvarlig for Erhvervslevet, og at vi derfor skal give Koncessionsbestemmelsen en noget stærkere Begrænsning. Jeg har heller ikke nogen Grund til at antage, at det skulde være den højtærede Erhvervsministers Ønske at faa en anden Form for Koncession end den, jeg mener, man med Glæde kan acceptere.

At enhver Bank ifølge § 5 skal have sine Vedtægter stadfæstet af Ministeriet, synes jeg er udmærket.

Ifølge § 6 skal i ethvert Bank-Aktieselskab Aktiekapitalen med Tillæg af Reserverfond og dermed ligestillede Fonds udgøre mindst 200 000 Kr., og paa hver Aktie skal der ved Tegningen indbetales mindst

50 pCt. Dette kan jeg ganske tiltræde, og det samme gælder de i § 7 indeholdte Regler om Forholdet mellem den indbetalte Kapital og Bankens samlede Gælds- og Garanti-forpligtelser og Forholdet mellem Garanti-forpligtelser og Aktiekapital. Jeg maa blot gøre opmærksom paa, at naar der staar: „bortset fra almindelige Remboursforretninger“, kan saadanne Remboursforretninger, saa vidt jeg kender til disse Forhold, godt være højst risikable, og jeg er derfor i Tvivl om, hvorvidt det er vel begrundet at undtage dem her. Første Stykke i § 8 finder jeg giver en meget god og klar Bestemmelse. Jeg finder ligeledes, at Bestemmelserne om Bestyrelsesmedlemmers Engagementer er meget bedre affattet end i det af den foregaaende Erhvervsminister fremsatte Lovforslag, hvorefter dette Spørgsmaal skulde behandles i Bestyrelsesmøderne; man har ligeledes her undgaaet enhver Behandling af Spørgsmaalet om Bestyrelsens Ansvar for Regnskabet, og derved har man undgaaet de deraf følgende Vanskeligheder. Jeg vil dog finde det ønskeligt, at der i Lovforslaget optages Bestemmelser desangaaende, og jeg maa mene, at Bestyrelsens Ansvar for Regnskabet ikke helt kan være det samme som Direktionens.

Der er saa sluttelig en Bestemmelse om, at til Generalforsamlingerne, saavel ordinære som ekstraordinære, skal der være Adgang for Pressen; saaledes tror jeg, det er nu i alle Banker, undtagen Andelsbanken, og det vil vist være heldigt, at den Bestemmelse gennemføres.

Ifølge § 9 paahviler det „Bestyrelse og Direktion med ganske særlig Omhu at overvaage Forsvarligheden af og Sikkerheden for de Engagementer, som Banken indgaar med Bestyrelsens eller Repræsentantskabets enkelte Medlemmer eller Selskaber, for hvilke disse er Direktører eller Bestyrelsesmedlemmer“. Det er en Bestemmelse, som efter min Mening er særdeles god, bedre end den; der fandtes i det tidligere Lovforslag, hvorefter saadant noget skulde tages op til Behandling i hvert Bestyrelsesmøde. Den Ordning, som foreslaas i det Stykke, jeg nu læste op, og det næste er efter min Mening meget bedre. At Direktører, Filialbestyrere og andre Funktionærer i en Bank ikke for egen Regning under nogen Form maa deltage i